

# מה אתה יודע?

3

כתב: אבא של מעיין

למעיין - אתה כבר לא קטן...  
אוהב אותך תמיד.

אבא



הספקתי לגדול, להתפתח וללמוד,  
לספר בדיחות, לשיר ולרקוד.  
אני אוהב לשחק המון  
עם דבר מעניין שנקרא "דמיון".

שלום חברים. שמי מעיין.  
אתכם אני זוכר ולכן אני כאן.  
נפגשנו בשני הספרים הקודמים,  
עוד כשהייתי תינוק בחיתולים.





ומה זה "דמיון", אתם שואלים?  
אסביר בשמחה בכמה מילים:

דמיון הוא תכונה מאוד חשובה,  
ואיתה רואים את מה שכלל לא קרה.  
הדמיון ממציא כל דבר שנרצה,  
והופך כל שעמום לחדש ויפה.

### **הקשיבו, הקשיבו!**

אבא סיפר את הספרים הקודמים,  
ועכשיו תורי לספר סיפורים!



אני לוחץ על הכפתור וממתין בשמחה,  
ולחדר נכנס רובוט - רובוט ההלבשה.  
עם קולות מצחיקים ותנועות מזרות,  
אותי הוא מלביש עם שירים ובדיחות.

הבוקר כבר הגיע. השמש - זורחת,  
וארוחת הבוקר ממתינה לי על צלחת.  
אך לפני שאוכלים חשוב להתארגן:  
צחצוח שיניים, שטיפת פנים, ולהתלבש גם כן.



אך בבית יש סוג של כישוף  
אותו מבצע גמד, קוסם או איזה ינשוף.  
וכל בוקר השולחן שוב נקי  
והרי אני לא ניקיתי אותו בעצמי...

להתלבש כבר סיימתי, הרובוט יצא.  
האוכל מוכן - טוסט גבינה, וביצה.  
אני מעיף פירורים לימין ולשמאל  
כי ככה אני הכי אוהב לאכול!



אבא רץ מהר, כמו חללית,  
עפים בפניות, מתיזים בשלולית,  
מרמקול קטן אבא משמיע שירים  
ויש לנו קצב עד שלגן מגיעים.

אני שומר על כושר פעמיים בשבוע,  
מוציא את אבא לריצה במסלול קבוע.  
אני מעודד ואבא רץ  
ובדרך לגן מתנשפים ממאמץ.





עכבר, תוכי, ג'וק או תולעת,  
על כל החיות אני רוצה לדעת.  
אני אוהב להחזיק, ללטף וקצת למשש,  
אין שום חיה שממנה אני חושש.

בכל יום שלישי, אחת לשבוע,  
יש לי חוג חיות באופן קבוע.  
בכל פעם נפגוש חיה אחרת,  
שאותה הגננת לנו בוחרת.



כל הילדים שוקעים בשינה,  
כמו גורי דובים שקועים בתרדמה.  
לפחות שעה או שעתיים,  
נאגור כוחות לאחרי הצהרים.

שיחקתי המון, בחוץ ובפנים,  
בארגז חול, בלגו ובעוד צעצועים.  
הגיע זמן מנוחה, ללכת לישון,  
ולכל ילד שמיכה ומזרון.



אמא מסיעה אותי כמו נהגת במונית -  
היא תמיד קדימה, ואני - אחורנית.  
שלום אמא, טוב שבאת. אפשר חטיף?  
אני מוכן גם פרי, אבל שוקולד עדיף...

השעה ארבע אחרי הצהרים,  
נגמר הגן אך יש עוד שמש בשמיים.  
לאן ניסע עכשיו? תמיד יש הפתעות -  
לגינה? לקניון? אולי לסופר לקניות!





אמא שולפת תיק, גדול כמו תיבה,  
מלא ריחות וטעמים עד שמקרקרת הקיבה.  
יש כריך, גבינה וגם תפוח,  
ועם קצת מזל אולי הפתעה לקינוח?

הגענו לפארק ועל הדשא יושבים,  
מסביב יש הורים, ילדים וגם שני כלבים,  
כדי שיהיה לי כוח לשחק - אני צריך לאכול,  
ואחרי כמה ביסים אוכל לעשות הכל!



בעולם של דמיון נפליג על ספינה,  
בין גלים גבוהים לתוך עין הסערה.  
ועל אי בודד, בין עצי פרי וקופים  
נחפש אוצרות יחד עם כל הילדים.

סיימנו לנשנש, הגיע הזמן לשחק,  
נחלוץ סנדלים ונמציא סיפור מרתק.  
להיות כבאי, אסטרונוט ואולי היפופוטם?  
היום דווקא מתחשק לי להיות שודד ים!





לדרך יוצאים, אני מתחיל בזהירות,  
ממשיך לדוש וצובר מהירות!  
אני עוקף בסיבוב ומגיע ראשון  
והקהל מעודד ומריע לנצחון.

אבא הגיע לפארק והביא לנו אופניים,  
שלי כחולות קטנות ושלו גדולות כפליים!  
מיד נחבש קסדה על הראש,  
ואבא מזניק לתחרות - אחת, שתיים, **שלוש!**



אני עוד קטן והאמבט די גדול,  
אז יש לי מקום לשחק לצלול,  
ובסוף, כשהגיע הזמן לשלוף את הפקק,  
הוא קצת תקוע אבל אני מספיק חזק!

חזרנו הביתה וסיימתי להתרוצץ,  
אכלתי ארוחת הערב והגיע הזמן להתרחץ,  
ממלאים אמבט במים וצעצועים,  
זוה הזמן למשחקים רגועים.





פיפי אחרון ואת האור מכבים,  
ליטוף בגב, נשיקה, וחיבוקים.  
אני עוצם עיניים ומתכסה בשמיכה,  
ואת עולם החלומות מקבל בברכה.

די. התעייפתי. נגמר היום.  
צחצחתי שיניים וזה הזמן לישון.  
אמא קוראת לי סיפור ואני מקשיב,  
ולאחר שתסיים אבא ישכיב.



לילה טוב לסרח הדג שעל השידה...  
לילה טוב לרחמים התנין שאיתי במיטה...  
לילה טוב להורים יקרים...  
וגם לכם, הילדים, שאת הספר שלי קוראים!



הספר "מה אתה יודע 3" מתרחש בין גיל שנתיים לשלוש  
בו אנו מלווים את הילדים בגילוי העולם שמסביבם,  
וביכולתנו להעניק להם ולעצמנו חוויה משותפת ועשירה  
בעזרת הדמיון.

הדמיון בונה לנו עולם משותף, מחבר בינינו לבין הילדים  
וגם מזכיר לנו את הילד הפנימי החבוי בנו.  
סדרת הספרים גדלה עם המשפחה שלנו, ואנו שמחים  
להיות דרכה חלק במסע שלכם.

חיבר והפיק: יובל גלברד

איירה: מעין שנער

